

favorit, men nu skal han straffes uden hensyn til, at det dræber uskyldige civile og smadrer generationers arbejde.«

Jeg citerer så lidt videre fra samme artikel: »Det, som nu bedst kan hjælpe Montenegro og alle demokratiske i Jugoslavien, er hurtigt fred. Dernæst må Europa udarbejde en samlet Balkan-strategi, som det hidtil har manglet. Europa har kun reageret på katastrofer i regionen og derfor kun forholdt sig til krigsmageren.«

Jeg synes, det er en meget præcis beskrivelse af en af dem, som vi vel ikke har lyst til også skal betale prisen for – synes jeg – den manglende sammenhæng i det, der sker i øjeblikket.

Det er så nogle gange blevet stillet op, som om der i den her verden kun var to valg: Enten støtter man betingelsesløst den nuværende aktion fra NATO's side, eller også kapitulerer man. Jeg vil advare imod at tegne det dér meget forsimplede skema. Det er vigtigt, at besindigheden, at fornuften, at samtalen vinder i den nuværende fase.

Det er jo ikke nemmere at forhandle en forhandlingsløsning igennem om 1 måned, når endnu mere af Serbien er bombet sønder og sammen, og når alle kosovoalbanerne stort set er ude af Kosovo; det ved enhver. Det er ikke spor nemmere om 1 måned, det er ikke spor nemmere om 2 måneder. Da er der bare spredt endnu mere had, endnu mere vildskab, endnu flere ting, der gør det endnu sværere at finde en løsning.

Og derfor skal min afslutning være en opfordring til, at den danske regering kaster ethvert lod ind i et forsøg på at finde en forhandlet løsning. Det er ikke let. Det er ikke let, fordi de fejl, der blev begået fra starten af bombardementerne, gør, at svarene desværre er vanskelige. Og jeg vil bede meget til, at man forsøger med alle midler at bringe den her konflikt til ophør og finder en forhandlingsløsning.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg kan forstå på hr. Villy Søvndal, at den udvikling, der har været – den beklagelige udvikling, der har været – burde man kunne have forudset, og at SF havde forudset, hvordan det ville gå. Jeg vil godt høre hr. Villy Søvndal, om også SF ved, hvad der var sket, hvis ikke NATO havde gjort noget. Ville Milosevic så have sagt: Javel, så sætter vi os til forhandlingsbordet, og så stopper jeg alle mine udrensninger? Ville Milosevic have sagt det?

Hvad vil der ske, hvis man stopper på nuværende tidspunkt? Vil Milosevic så sige: Det var vel nok pænt gjort af jer, nu skal jeg nok stoppe alle mine grusomheder? Eller vil der ske det modsatte: at Milosevic vil opfatte det, som at han har vundet den væbnede konflikt, og Milosevic dermed har grønt lys til at fortsætte det, han er i gang med? Det er jo det, der er interessant.

Én ting er at se i bakspejlet og så sige: Det vidste vi godt ville ske. Ja, det er nemt nok. Det svære er at forudse, hvad der skal ske i fremtiden, hvad enten man vælger den ene eller den anden løsning.

Lad mig så i øvrigt sige, at Fremskridtspartiet fortsat indstiller forslaget her til vedtagelse. Og vi kan i øvrigt henvise til, hvad jeg sagde under førstebehandling, og så skal jeg beklage over for formanden, at jeg om et øjeblik bliver nødt til at forlade mødet.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Hvis hr. Tom Behnke har tid til at høre, så skal jeg gerne læse op, for jeg forstår godt, at det er nemt at være bagklog. Det er sværere at være klog på forhånd. Jeg vil godt referere til, hvad jeg sagde, da vi behandlede spørgsmålet om fly første gang. Det var den 7. oktober sidste år her i Folketinget.

Jeg refererer fra Folketingets forhandlinger fra den 7. oktober 1998, side 77, hvor jeg spurgte om følgende: »Er det nu så sikkert, at bombardementet af Kosovo og Serbien vil stoppe kamphandlingerne? Hvad nu, hvis det stik modsatte sker?«

»Hvad nu, hvis man tager fejl? Hvad nu, hvis konflikten eskalerer på baggrund af det her? Hvad nu, hvis civilbefolkningen i endnu højere grad bliver taget som gidsler? Hvad nu, hvis endnu flere drives på flugt, hvis svaret er endnu flere flygtninge, og hvis konflikten udvides til større dele af Balkan? Hvad nu, hvis der skabes en endnu større humanitær katastrofe?«

De spørgsmål var relevante i oktober. Jeg er oprigtig ked af, at vi fik ret i SF. Jeg er oprigtig ked af det. Jeg ville hellere have haft uret, og at situationen ikke havde udviklet sig til det, den har, i Kosovo.

Men, vil jeg sige til hr. Tom Behnke, det her er ikke udtryk for bagklogskab. Det her er udtryk for nogle advarsler, som jeg i øvrigt ikke synes man skal være profet for at komme med.